

OKUL ÖNCESİ DÖNEMDE ÇOCUĞU OLAN EBEVEYNLERİN YAŞAM POZİSYONLARININ BAZI DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ¹

ARAŞTIRMA MAKALESİ

Ceren YOLDAŞ ÖRS², Haktan DEMİRCİOĞLU³

¹Bu çalışma Doç. Dr. Haktan Demircioğlu'nun danışmanlığında Ceren Yoldaş Örs'ün Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü'nde hazırladığı “Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Davranış Problemleri ve Ebeveynlerinin Yaşam Pozisyonları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi” isimli yüksek lisans tezinin bir kısmından üretilmiştir.

² Çocuk Gelişim Uzmanı, (Doktora Öğrencisi, Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Çocuk Gelişimi Bölümü) Ankara / Türkiye, crn_ylds@hotmail.com, ORCID: 0000-0001-6238-0326

³ Doç. Dr., Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Çocuk Gelişimi Bölümü, Ankara/Türkiye, hdemircioglu@hacettepe.edu.tr, ORCID: 0000-0002-5092-1698

Geliş Tarihi: 23/11/2020 **Kabul Tarihi:** 20/01/2021

Öz: Bu araştırmanın amacı, okul öncesi dönemde çocuğu olan ebeveynlerin yaşam pozisyonlarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesidir. Altındağ İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü bünyesindeki bağımsız anaokullarına ve ilkokulların anasınıflarına kayıtlı 364 çocuğun ebeveyni (290 anne, 97 baba) araştırmanın örneklemini oluşturmuştur. Çalışma grubu, basit seçkisiz örnekleme yöntemi kullanılarak belirlenmiştir. Araştırmada nicel araştırma yöntemlerinden mevcut durumu belirlemeyi hedefleyen tarama modeli kullanılmıştır. Veri toplama işlemi için araştırmacılar tarafından geliştirilen Aile Bilgi Formu ve İsgor, Kaygusuz, Ozpolat tarafından 2012 yılında Türkçeye uyarlanmış Yaşam Pozisyonları Ölçeği kullanılmıştır. Elde edilen verilerin istatistiksel analizi SPSS 20.00 paket programı kullanılarak yapılmıştır. Araştırmadan elde edilen sonuçlara göre, ebeveynlerin yaşam pozisyonlarının annelerin yaşına, evlenme yaşına, anne ve babanın öğrenim durumuna, annenin çalışma durumuna ve ailenin gelir düzeyine göre anlamlı düzeyde farklılaştığı bulunurken; babaların yaşına, evlenme yaşına, çalışma durumuna, çocuk bakımında destek veren kişilerin varlığına, aile yapısına, sahip olunan çocukların; sayısına, cinsiyetine, yaşına ve doğum sırasına göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılaşmadığı bulunmuştur. Elde edilen bulgular, Transaksiyonel Analiz kuramı çerçevesinde, tartışılıp yorumlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Transaksiyonel analiz, Yaşam pozisyonları, Okul öncesi dönem, Ebeveyn

INVESTIGATION OF LIFE POSITIONS OF PARENTS WITH CHILDREN IN THE PRESCHOOL TERM IN TERMS OF SOME VARIABLES

Abstract: The aim of this study is to examine the life positions of parents with children in pre-school period in terms of various variables. The sample of the study consisted of 364 children and parents of children (290 mothers, 97 fathers) registered in independent kindergartens and kindergartens of primary schools affiliated to Altındağ District National Education Directorate. The study group was determined using the simple random sampling method. In the study, the scanning model that aims to determine the current situation among the quantitative research methods was used. For data collection, the Family Information Form developed by the researchers and the Life Positions Scale adapted to Turkish by İsgor, Kaygusuz and Ozpolat in 2012 were used. Statistical analysis of the data obtained was made using the SPSS 20.00 package program. As a result, it was found that the life positions of the parents differ significantly according to the age of the mothers, the age of marriage, the education status of the mother and father, the working status of the mother and the income level of the family; while there was no statistically significant difference in terms of there fathers' age, marriage age, employment status, presence of people who support child care, family structure, children owned, number of children, gender, age and order of birth. The obtained findings were discussed and interpreted within the framework of Transactional Analysis theory.

Keywords: Transactional analysis, Life positions, Preschool period, Parents

Giriş

Transaksiyonel Analiz (TA), Eric Berne tarafından temelleri oluşturulan bireylerin hayatlarının seyrini olumsuz yönde etkileyen ya da değiştirmek istediği problemlere karşı kendisini tanımasını sağlayarak gelişimine imkân sunan bir psikoterapi ve kişilik kuramıdır (Berne, 1996). Kişilerin mevcut kapasiteleri ve yaşamları üzerindeki hakimiyetlerini olumlu yönde güçlendirmeyi amaçlayan bu kuramın yapı taşı her insanın “iyi” olduğu düşüncesidir ve kuram bu düşünce üzerine inşa edilerek benlik ve yaşam değerlerinin kendilerine özgü olduğunun koşulsuz bir şekilde kabul edilmesi gerektiğini savunmaktadır (White, 1994). Bu bağlamda kuramın alt boyutlarından biri olan Yaşam Pozisyonu kavramı bireylerin kendi kişilik gelişimlerini ve başkaları hakkında edindikleri yaşam görüşlerini yapılandırmada önemli bir role sahiptir (Akkoyun, 2011). Berne’e göre kökleri erken çocukluk döneminde oluşan yaşam pozisyonları bireylerin duygu, düşünce ve davranış örüntülerini şekillendirerek kendi benliklerine ve çevresindeki bireylere karşı tutumlar geliştirmesini ele alan temel bir psikolojik durumdur (Berne, 1996). Bu kapsamda yaşam pozisyonları Ben İyiyim, Sen İyisin (+, +), Ben İyiyim, Sen İyi Değilsin (+,-), Ben İyi Değilim, Sen İyisin (-, +) ve Ben İyi Değilim, Sen İyi Değilsin (-, -) olmak üzere dört durumdan oluşmakta ve benimsenen pozisyonuna göre kişilik yapısı ve davranış örüntüleri yönetilmektedir (Stewart ve Joines, 2017). Kuramın Ben İyiyim, Sen İyisin yaşam pozisyonunda bireyler hem kendilerinin hem de diğer bireylerin varlık değerlerini oldukları gibi benimseyerek hayatın her şekilde yaşamaya değer olduğuna inanmaktadırlar (Demircioğlu, Tercan, Serin, Yüksel, Gökbayrak, Ökten, Gürevin ve İpek, 2019). Ben İyiyim, Sen İyi Değilsin yaşam pozisyonunda kişiler kendilerini diğer bireylere nazaran daha üstün görebilmekte, başkaları tarafından kandırılıp, haksızlığa uğratıldıklarını düşünerek insanlara karşı güvensizlik duygusu geliştirebilmektedirler (White, 1994). Ben İyi Değilim, Sen İyisin yaşam pozisyonunu benimseyen kişiler ise diğer insanlara kıyasla kendilerini daha güçsüz, çaresiz hissedebilmekte ve hayatlarının çok değerli olmadığı düşüncesine kapılabilmektedirler (Sundah, 2018). Son olarak en riskli ve sağlıksız yaşam pozisyonu olarak ele alınan Ben İyi Değilim, Sen İyi Değilsin yaşam pozisyonunda bireyler yaşamlarının boş ve yaşamaya değmeyecek nitelikte olduğuna inanmaktadırlar. Bu yüzden bu yaşam pozisyonunu benimseyen kişiler ne

sevmeye ne de sevilmeye layık olduğunu ve hayatlarının bu olumsuz gidişatını kimsenin çözemeyeceğini düşünebilmektedirler (Solomon, 2003).

Bu bağlamda çocukların fiziksel, duygusal ve sosyal ihtiyaçlarının karşılandığı ilk kaynak olan ebeveynlerin benimsemiş olduğu yaşam pozisyonuna bağlı olarak kendilerinin ve başkalarının tutum ve davranışlarını anlamlandırma eğiliminde olacağına inanılmakta ve bireylerle olan iletişim ve etkileşim sürecini önemli ölçüde etkileyebileceği öngörülmektedir. Ancak Transaksiyonel Analiz (TA) ile ilgili gerçekleştirilen bilimsel çalışmalar incelendiğinde, araştırmacıların daha çok Transaksiyonel Analizin ego durumları alt başlığı ile ilgili çalışmalar yaptığı, yaşam pozisyonu ile ilgili çalışmaların ise nispeten daha kısıtlı olduğu gözlemlenmektedir (Karababa ve Dilmaç, 2016; Sundah, 2018; Demircioğlu ve ark., 2019). Bu bilgilere ek olarak, ebeveynlerin yaşam pozisyonları hakkında Türkiye’de gerçekleştirilmiş çalışmalar tarandığında sadece bir çalışmaya rastlanabilmektedir. Konu hakkındaki yurt dışı kaynaklarının ise oldukça sınırlı olduğu görülmektedir. Bu yüzden okul öncesi dönemde çocuğu olan ebeveynlerin yaşam pozisyonlarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi amacıyla yürütülen bu çalışmanın konu ile ilgili bundan sonra yapılacak araştırmalara ilham kaynağı olabileceği düşünülmektedir.

Bu bilgilerden hareketle bu çalışmanın amacı okul öncesi dönemde çocuğu olan ebeveynlerin yaşam pozisyonlarını incelemek ve ulaşılan sonuçları ilgili alanyazın çerçevesinde tartışmaktır. Belirlenen hedef doğrultusundan şu alt problemlerin cevapları aranmıştır:

- Ebeveynlerin yaşam pozisyonları annelerinin ve babalarının yaşına, evlenme yaşına, öğrenim durumuna, çalışma durumuna, aylık gelirin, çocuk sayısına, çocukların cinsiyetine, yaşına, doğum sırasına, bakımında destek veren kişilerin varlığına ve aile yapısına göre anlamlı düzeyde farklılaşmakta mıdır?

Yöntem

Araştırmanın Modeli

Okul öncesi dönemde çocuğu olan ebeveynlerin yaşam pozisyonlarını inceleyen bu çalışma, nicel araştırma yöntemlerinden tarama modeli ile tasarlanmıştır. Tarama modelinde mevcut durumun var olduğu şekliyle betimlenmesi hedeflenmektedir. Bu bağlamda bu araştırma kapsamında da mevcut değişkenler kendi koşulları içerisinde olduğu gibi ele alınarak tanımlanmıştır (Frankel, Wallen ve Hyun., 2011)

Araştırmanın Evreni ve Örneklemi

Araştırmanın evrenini belirlemek amacıyla en önemli risk faktörlerinden biri olan yoksulluğa odaklanılmış, bu bağlamda Ankara Kalkınma Ajansının 2014-2023 Ankara Bölge Planı raporları yoksulluk kriteri temel alınmıştır. İnceleme sonucunda %17,9 ile Altındağ Ankara'nın yoksulluk oranı en yüksek ilçesi olduğu belirlenmiştir. Bu kapsamda Altındağ İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü'ne bağlı bağımsız anaokullarına ve ilkokulların ana sınıflarına kayıtlı 4109 çocuğun ebeveyni çalışmanın evrenini oluşturmuştur.

Araştırmanın örneklemini belirleme aşamasında ise basit seçkisiz örnekleme yöntemi kullanılmış, evreni temsil etme gücünü artırmak amacıyla İsrail'in örnekleme büyüklüğünü belirlemede kullanılan tablosundan yararlanılmıştır (İsrail, 1992). Yapılan hesaplamalar sonucunda %5 yanılma payı ile 364 ebeveyn çalışmanın örneklemini oluşturmuş olup araştırmaya katılmayı kabul eden dört tanesi ilkokula bağlı ana sınıfı ve on bir tanesi bağımsız anaokulu olmak üzere toplam on beş okulda 3-6 yaş arasındaki 430 çocuğun ebeveynleri çalışmaya dahil edilmiştir. Toplanan verilerin 43'ü eksik veya hatalı bilgiler içermesi sebebiyle çalışma kapsamından çıkarılmıştır. Sonuç olarak, 387 ebeveyn (290'ı anne ve 97'si baba) çalışmanın örneklemini oluşturmuştur.

Veri Toplama Araçları

Aile Bilgi Formu: Aile Bilgi Formunda çalışmaya katılan ailelere yönelik yaş, medeni durum, öğrenim düzeyi, meslek durumu, gelir düzeyi, çocuk sayısı, yaşı, cinsiyeti gibi sorularla ailenin demografik özelliklerini genel hatlarıyla belirlemeye

yönelik bir form oluşturulmuş, çalışmanın içeriği hakkında formun üst kısmında gerekli bilgilendirmeler yapıldıktan sonra velilerden doldurulması istenmiştir.

Yaşam Pozisyonları Ölçeği: Boholts tarafından 2002 yılında geliştirilen, Özpolat, Akbaba ve İşgör tarafından 2012 yılında Türkçeye uyarlaması yapılan bu ölçek kişilerin temel durumlarında hangi yaşam pozisyonunu daha sık başvurduğunu belirlemek amacıyla kullanılmaktadır. Ben İyiyim, Sen İyisin, Ben İyiyim, Sen İyi Değilsin, Ben İyi Değilim, Sen İyisin ve Ben İyi Değilim, Sen İyi Değilsin olmak üzere dört alt boyuta sahip olan ölçek beşli likert tipidir ve yirmi maddeden oluşmaktadır. Ölçeğin Türkçeye uyarlama çalışmasında iç tutarlılık katsayısı tüm ölçek için .84, Ben İyi Değilim alt boyutu için .96, Sen İyi Değilsin alt boyutu için .94, İyiyim alt boyutu için .97 ve Sen İyisin alt boyutu için ise .94 olarak bulunmuştur (Özpolat, Akbaba ve İşgör, 2013).

Veri Toplama İşlemi

Çalışmanın gerçekleştirilebilmesi için önce Hacettepe Üniversitesi Etik Komisyonu'ndan ardından da Ankara Milli Eğitim Müdürlüğü'nden gerekli izinler alınmış, sonrasında araştırma kapsamındaki kurumlarla görüşülmüş, çalışmayı katılmayı kabul eden okullara mevcutları adedince form götürülerek bırakılmış ve ebeveynlerce doldurulması için gönderilmesi sağlanmıştır. Form bırakılırken edinilen iletişim bilgileri doğrultusunda tamamlanan formlar kurumlara tekrar gidilerek toplanmıştır. Yaklaşık iki ay süren zaman diliminde tüm kurumlardan formlar alınarak veri toplama süreci tamamlanmıştır.

Verilerin Analizi

Araştırmada elde edilen veriler SPSS 20.00 paket programı kullanılarak analiz edilmiştir. Verilerin analizinde ilk olarak hangi testlerin (parametrik/nonparametrik testler) uygulanacağına karar vermek için karşılanması gereken varsayımlar test edilmiştir. Dağılımın normalliğine karar vermek için Kolmogorov-Smirnov, Shapiro-Wilk testleri normal dağılımın diğer varsayımları olan basıklık ve çarpıklık değerleri ve histogram grafiğinden yararlanılmıştır (George, 2011). Bağımsız iki grup

karşılaştırmasında normal dağılım sergileyen verilerde t-testi (Independent sample t-testi) normal dağılım sergilemeyen verilerde Man Whitney-U testi kullanılmıştır. İlişkisiz ikiden fazla grupların karşılaştırılmasında normal dağılım sergileyen verilerde tek yönlü varyans analizi ve farkın kaynağının belirlenmesi için post hoc testlerinden bonferroni testi kullanılmıştır. Normal dağılım sergilemeyen verilerde Kruskal Wallis-H testi ve farkın kaynağını belirlemek için ikili (pairwise) karşılaştırmalar yapılmıştır. Elde edilen değerlerin anlamlı olup olmadığının yorumlanmasında 0.05 anlamlılık düzeyi ölçüt olarak kullanılmıştır.

Bulgular

Araştırmanın örnekleminde yer alan katılımcılara ilişkin demografik dağılımlar aşağıda Tablo 1’de sunulmuştur.

Tablo 1.

Araştırma Kapsamında Çocuklara ve Ebeveynlerine İlişkin Demografik Özelliklerin Dağılımı

	Değişkenler	Gruplar	Frekans	Yüzde (%)
Ebeveyn	Rol	Anne	290	74,9
		Baba	97	25,1
Çocuk	Cinsiyet	Kız	198	51,16
		Erkek	189	48,84
	Yaş	Üç	32	8,27
		Dört	104	26,87
Beş		207	53,49	
Çocuk	Çocuk Sayısı	Altı	44	11,37
		Bir	99	25,58
		İki	194	50,13
	Doğum Sırası	Üç ve üzeri	94	24,29
		Tek	99	25,58
		İlk	104	26,87
		İkinci	125	32,30
		3 ve 4.	59	15,25

Anne	Yaş	21-25	26	6,72
		26-30	333	86,05
		41 ve üstü	28	7,24
	Evlilik Yaşı	20 ve altı	103	26,61
		21-25	199	51,42
		26 ve üzeri	85	21,96
	Öğrenim Düzeyi	İlkokul	39	10,08
		Ortaokul	73	18,86
		Lise	134	34,63
		Lisans ve üzeri	141	36,43
	Çalışma Durumu	Çalışıyor	134	34,63
		Çalışmıyor	253	65,37
	Meslek	İşçi	20	5,17
		Kamu Görevlisi	68	17,57
		Serbest Meslek	27	6,98
Diğer		21	5,43	
Ev Hanımı		251	64,86	
Baba	Yaş	26-30	318	82,17
		41 ve üstü	69	17,83
	Evlilik Yaşı	25 ve altı	205	52,97
		26-30	148	38,24
		30 ve üzeri	34	8,79
	Öğrenim Düzeyi	İlkokul	27	6,98
		Ortaokul	67	17,31
		Lise	141	36,43
		Lisans ve üzeri	152	39,28
	Çalışma Durumu	Çalışıyor	378	97,67
		Çalışmıyor	9	2,33
	Meslek	İşçi	87	22,48
		Kamu	104	26,87
		Serbest Meslek	106	27,39
		Diğer	90	23,26
Aile Yapısı	Çekirdek Aile	332	85,79	
	Geniş Aile	45	11,63	
	Boşanmış/ Tek Ebeveynli Aile	10	2,58	
Aile Gelir	1500 TL ve altı	18	4,65	
	1501-2500 TL	77	19,90	
	2501-3500 TL	82	21,19	

	3501-4500 TL	74	19,12
	4501- 5500 TL	41	10,59
	5501 TL ve üstü	95	24,55
Çocuğun Bakımında Destekçi	Var	136	35,14
	Yok	251	64,86
	Toplam	387	100

Tablo 1 incelendiği zaman araştırmaya katılanların %74,9'nun anne ve %25,1'nin baba olduğu görülmektedir. Çocukların annelerinin büyük çoğunluğunun (%86,05) 26-30 yaş aralığında olduğu; yarısının (%51,42) ise 21-25 yaşında evlendiği görülmektedir. İlkokul ve ortaokul öğrenim düzeyine sahip anneler araştırmanın %28,94'ünü; lise ve üzeri öğrenim seviyesine sahip anneler ise %71,06'sını oluşturmaktadır. Önemli bir bölümünü çalışmayan annelerin (%65,37) oluşturduğu araştırmanın çalışma grubunda kadınların %64,86'sı da ev hanımıdır. Babaların büyük çoğunluğu (%82,17) 26-30 yaş aralığında olup, evlenme yaşları ağırlıklı olarak (%52,97) 25 ve altı yaşlarını kapsamaktadır. İlkokul ve ortaokul öğrenim düzeyine sahip babalar araştırmanın %24,29'unu; lise ve üzeri öğrenim seviyesine sahip babalar ise %75,71'ini oluşturmaktadır. Babaların meslek grubu ile ilgili verilerinde ise Serbest Meslek (%27,39) en yüksek sırada olup, bunu sırasıyla Kamu (%26,87), Diğer (%23,26) ve İşçi (%22,48) çalışma grubu takip etmektedir. Araştırmaya katılan çocukların doğum sıraları incelendiğinde, ikinci sırada doğmanın %32,30 ile en önde yer aldığı görülmektedir. Büyük çoğunluğunun (%85,79) çekirdek aile yapısından oluşan örneklem grubunun %64,86'si çocuk bakımın sürecinde dışarıdan birinin desteğini alamadığını vurgulamaktadır. Ailenin aylık gelir yüzdelerinde ise birinci sırayı %24,55 ile 5501 TL ve üstü tutarı; ikinci sırayı %21,19 ile 2501-3500 TL tutarı yer almaktadır. Yarısını (%50,13) iki çocuğa sahip ailelerin oluşturan ailelerin çocukları %53,49 ile 5 yaş, %51,16'sını ise kız çocuklarından oluşturmaktadır.

Yaşam Pozisyonları Ölçeği alt boyutlarının anne yaşına göre Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) sonuçları Tablo 2'de verilmiştir.

Tablo 2.

Yaşam Pozisyonları Ölçeği Alt Boyutlarının Anne Yaşına Göre Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) Sonuçları

	Anne Yaş	±Ss	n		K.T	sd	K.O	F	p	Fark
Ben iyiyim, Sen iyisin	21-25	38,65±5,919	26	G.A	139,33	2	69,66	2,28	0,10	
	26-30	38,92±5,375	333	G.İ	11724,83	384	30,53			
	41 ve üzeri	36,60±6,822	28	Top	11864,16	386				
Ben iyiyim, Sen iyi değilsin	21-25 ^a	33,03±4,902	26	G.A	123,76	2	61,88	3,48	0,03*	a>c
	26-30 ^b	32,16±4,140	333	G.İ	6825,59	384	17,77			
	41 ve üzeri ^c	30,21±4,441	28	Top	6949,35	386				
Ben iyi değilim, Sen iyisin	21-25	26,84±4,286	26	G.A	0,76	2	0,38	0,02	0,98	
	26-30	26,86±4,338	333	G.İ	7134,54	384	18,58			
	41 ve üzeri	27,03±3,967	28	Top	7135,29	386				
Ben iyi değilim, Sen iyi değilsin	21-25	20,84±4,797	26	G.A	20,047	2	10,023	0,38	0,69	
	26-30	20,09±5,176	333	G.İ	10213,927	384	26,599			
	41 ve üzeri	20,64±5,243	28	Top	10233,974	386				

*p<0,05

Tablo 2 incelendiğinde, ebeveynlerin yaşam pozisyonları ölçeği Ben İyiyim, Sen İyisin, Ben İyi Değilim, Sen İyisin ve Ben İyi Değilim, Sen İyi Değilsin alt boyutlarına ait puanlarının annelerin yaşlarına göre anlamlı düzeyde farklılaşmadığı ($p>0,05$), Ben İyiyim, Sen İyi Değilsin alt boyut puanlarının ise anlamlı düzeyde farklılaştığı ($p<0,05$) görülmektedir. Farkın hangi yaş grupları arasında olduğunu ortaya koymak için Bonferroni Çoklu Karşılaştırma Testi, farkın 21-25 ve 41 yaş ve üzeri grupları arasında 41 yaş ve üzeri yaş grubu lehine olduğu bulunmuştur.

Tablo 3'te Yaşam Pozisyonları Ölçeği alt boyutlarının baba yaşına göre t testi sonuçları verilmektedir.

Tablo 3.

Yaşam Pozisyonları Ölçeği Alt Boyutlarının Baba Yaşına Göre t Testi Sonuçları

Ölçekler	Baba Yaş	n	±Ss	t	p
Ben İyiyim, Sen İyisin	26-30	318	38,84±5,589	0,77	0,44
	41 ve üstü	69	38,27±5,346		
Ben İyiyim, Sen İyi Değilsin	26-30	318	32,26±4,315	1,81	0,07
	41 ve üstü	69	31,24±3,809		
Ben İyi Değilim, Sen İyisin	26-30	318	26,82±4,311	-0,54	0,59
	41 ve üstü	69	27,13±4,266		
Ben İyi Değilim, Sen İyi Değilsin	26-30	318	20,19±5,218	0,07	0,95
	41 ve üstü	69	20,14±4,854		

Tablo 3'e bakıldığında, ebeveynlerin yaşam pozisyonları ölçeği alt boyutlarına ait puanların babaların yaşlarına göre anlamlı düzeyde bir farklılık göstermemektedir ($p>0,05$).

Tablo 4'te Yaşam Pozisyonları Ölçeği alt boyutlarının anne evlenme yaşına göre Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) sonuçları sunulmaktadır.

Tablo 4.

Yaşam Pozisyonları Ölçeği Alt Boyutlarının Anne Evlenme Yaşına Göre Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) Sonuçları

	Anne Evlenme Yaşı	n	±Ss	K.T	sd	K.O	F	p	Fark	
Ben İyiyim, Sen İyisin	20 ve altı ^a	103	37,75±5,340	G.A	380,27	2	190,13	6,36	0,01*	a<c
	21-25 ^b	199	38,49±5,903	G.İ	11483,89	384	29,91			
	26 ve üzeri ^c	85	40,51±4,465	Top	11864,16	386				
Ben İyiyim, Sen İyi Değilsin	20 ve altı	103	31,81±4,387	G.A	18,70	2	9,35	0,52	0,60	
	21-25	199	32,06±4,301	G.İ	6930,66	384	18,05			
	26 ve üzeri	85	32,44±3,938	Top	6949,35	386				
Ben İyi Değilim, Sen İyisin	20 ve altı	103	26,83±4,061	G.A	102,36	2	51,18	2,79	0,06	
	21-25	199	26,50±4,133	G.İ	7032,93	384	18,31			
	26 ve üzeri	85	27,81±4,839	Top	7135,29	386				
Ben İyi Değilim, Sen İyi Değilsin	20 ve altı	103	20,77±4,980	G.A	52,83	2	26,42	1,00	0,37	
	21-25	199	20,04±5,083	G.İ	10181,14	384	26,51			
	26 ve üzeri	85	19,80±5,491	Top	10233,97	386				

*p<0,05

Tablo 4 incelendiğinde ebeveynlerin Yaşam Pozisyonları Ölçeği Ben İyiyim, Sen İyi Değilsin, Ben İyi Değilim, Sen İyisin ve Ben İyi Değilim, Sen İyi Değilsin alt boyutlarına ait puanlarının annelerin evlenme yaşlarına göre anlamlı düzeyde farklılaşmadığı (p>0,05), Ben İyiyim, Sen İyisin alt boyut puanlarının ise anlamlı düzeyde farklılaştığı (p<0,05) görülmektedir. Farkın hangi yaş grupları arasında olduğunu ortaya koymak için Bonferroni Çoklu Karşılaştırma Testi yapılmış, farkın 20

ve altı ve 26 ve üzeri grupları arasında 26 ve üzeri yaş grubu lehine olduğu bulunmuştur.

Tablo 5'te Yaşam Pozisyonları Ölçeği alt boyutlarının baba evlenme yaşına göre Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) sonuçları gösterilmektedir.

Tablo 5.

Yaşam Pozisyonları Ölçeği Alt Boyutlarının Baba Evlenme Yaşına Göre Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) Sonuçları

	Baba Evlenme Yaşı	n	±Ss		K.T	sd	K.O	F	p
Ben iyiyim, Sen iyisin	25 ve altı	205	38,12±5,836	G.A	176,70	2	88,35	2,90	0,06
	26-30	148	39,33±5,246	G.İ	11687,46	384	30,44		
	30 ve üzeri	34	39,91±4,575	Top	11864,16	386			
Ben iyiyim, Sen iyi değilsin	25 ve altı	205	32,08±4,467	G.A	4,89	2	2,45	0,14	0,87
	26-30	148	32,15±4,164	G.İ	6944,46	384	18,08		
	30 ve üzeri	34	31,73±3,126	Top	6949,35	386			
Ben iyi değilim, Sen iyisin	25 ve altı	205	26,72±4,122	G.A	16,45	2	8,23	0,44	0,64
	26-30	148	26,95±4,536	G.İ	7118,84	384	18,54		
	30 ve üzeri	34	27,44±4,356	Top	7135,29	386			
Ben iyi değilim, Sen iyi değilsin	25 ve altı	205	20,56±5,066	G.A	72,31	2	36,15	1,37	0,26
	26-30	148	19,87±5,420	G.İ	10161,67	384	26,46		
	30 ve üzeri	34	19,26±4,287	Top	10233,97	386			

Tablo 5 incelendiğinde ebeveynlerin yaşam pozisyonları ölçeği alt boyutlarına ait puanların babaların evlenme yaşlarına göre anlamlı düzeyde farklılaşmadığı görülmektedir ($p>0,05$).

Tablo 6'da Yaşam Pozisyonları Ölçeği alt boyutlarının anne öğrenim düzeyine göre Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) sonuçları verilmektedir.

Tablo 6.

Yaşam Pozisyonları Ölçeği Alt Boyutlarının Anne Öğrenim Düzeyine Göre Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) Sonuçları

	Anne Öğrenim Düzeyi	n	±Ss		K.T	sd	K.O	F	p	Fark
Ben İyiyim, Sen İyisin	İlkokul ^a	39	37,53±6,480	G.A	255,06	3	85,02	2,80	0,04	b<d
	Ortaokul ^b	73	37,49±5,540	G.İ	11609,10	383	30,31			
	Lise ^c	134	39,00±5,834	Top	11864,16	386				
	Üniversite ve üzeri ^d	141	39,47±4,836							
Ben İyiyim, Sen İyi Değilsin	İlkokul ^a	39	31,58±4,290	G.A	158,97	3	52,99	2,99	0,03*	d<a
	Ortaokul ^b	73	31,32±4,772	G.İ	6790,38	383	17,73			
	Lise ^c	134	32,93±3,953	Top	6949,35	386				
	Üniversite ve üzeri ^d	141	31,80±4,116							
Ben İyi Değilim, Sen İyisin	İlkokul	39	27,28±5,226	G.A	9,51	3	3,17	0,17	0,92	
	Ortaokul	73	26,97±4,600	G.İ	7125,78	383	18,61			
	Lise	134	26,74±4,300	Top	7135,29	386				
	Üniversite ve üzeri	141	26,84±3,877							
Ben İyi Değilim, Sen İyi Değilsin	İlkokul ^a	39	21,30±5,634	G.A	253,58	3	84,53	3,24	0,02*	d<a
	Ortaokul ^b	73	20,69±4,903	G.İ	9980,39	383	26,06			
	Lise ^c	134	20,67±5,702	Top	10233,97	386				
	Üniversite ve üzeri ^d	141	19,14±4,405							

*p<0,05

Tablo 6 incelendiğinde, ebeveynlerin Yaşam Pozisyonu Ölçeği Ben İyi Değilim, Sen İyisin alt boyutuna ait puan anne öğrenim düzeyine göre anlamlı düzeyde farklılaşmadığı ($p>0,05$), Ben İyiyim, Sen İyisin, Ben İyiyim, Sen İyi Değilsin ve Ben İyi Değilim, Sen İyi Değilsin alt boyutlarında ise anlamlı düzeyde farklılaştığı ($p<0,05$) görülmektedir. Farkın hangi öğrenim grupları arasında olduğunu anlamak için yapılan Bonferroni Çoklu Karşılaştırma Testi yapılmış, Ben İyiyim, Sen İyisin, Ben İyiyim, Sen İyi Değilsin ve Ben İyi Değilim, Sen İyi Değilsin yaşam pozisyonlarında farkın ilkökul, ortaokul ve üniversite ve üzeri öğrenim düzeyine sahip gruplar arasında üniversite ve üzeri öğrenim düzeyine sahip annelerin lehine olduğu bulunmuştur.

Tablo 7'de Yaşam Pozisyonları Ölçeği alt boyutlarının baba öğrenim düzeyine göre Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) sonuçları sunulmaktadır.

Tablo 7.

Yaşam Pozisyonları Ölçeği Alt Boyutlarının Baba Öğrenim Düzeyine Göre Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) Sonuçları

	Baba Öğrenim Düzeyi	n	$\pm Ss$		K.T	sd	K.O	F	p	Fark
Ben İyiyim, Sen İyisin	İlkokul ^a	27	37,4 \pm 4,80	G.A	302,04	3	100,68			
	Ortaokul ^b	67	37,6 \pm 5,82	G.İ	11562,12	383	30,19			
	Lise ^c	141	38,4 \pm 6,00	Top	11864,16	386		3,34	0,02*	a<d
	Üniversite ve üzeri ^d	152	39,7 \pm 4,92							
Ben İyiyim, Sen İyi Değilsin	İlkokul	27	32,0 \pm 3,29	G.A	19,65	3	6,55			
	Ortaokul	67	32,5 \pm 4,06	G.İ	6929,71	383	18,09			
	Lise	141	31,9 \pm 4,74	Top	6949,35	386		0,36	0,78	
	Üniversite ve Üzeri	152	32,0 \pm 3,98							
Ben İyi Değilim, Sen İyisin	İlkokul	27	26,8 \pm 3,98	G.A	47,34	3	15,78			
	Ortaokul	67	26,1 \pm 4,80	G.İ	7087,96	383	18,51	0,85	0,47	
	Lise	141	26,9 \pm 4,24	Top	7135,29	386				

	Üniversite ve üzeri	152	27,1±4,16						
Ben İyi Değilim, Sen İyi Değilsin	İlkokul	27	21,4±4,33	G.A	209,07	3	69,69		
	Ortaokul	67	21,0±5,94	G.İ	10024,90	383	26,17		
	Lise	141	20,4±5,11	Top	10233,97	386		2,66	0,06
	Üniversite ve üzeri	152	19,3±4,84						

*p<0,05

Tablo 7 incelendiğinde, ebeveynlerin Yaşam Pozisyonları Ölçeği Ben İyiyim, Sen İyisin, Ben İyi Değilim, Sen İyisin ve Ben İyi Değilim, Sen İyi Değilsin alt boyutlarına ait puanlarının baba öğrenim düzeyine göre anlamlı düzeyde farklılaşmadığı ($p>0,05$), Ben İyiyim, Sen İyisin alt boyutunda ise anlamlı düzeyde farklılaştığı ($p<0,05$) görülmektedir. Farkın hangi öğrenim grupları arasında olduğunu anlamak için yapılan Bonferroni Çoklu Karşılaştırma Testi yapılmış, farkın ilkökul mezunu ile üniversite ve üzeri öğrenim düzeyine sahip gruplar arasında üniversite ve üzeri öğrenim düzeyine sahip babaların lehine olduğu bulunmuştur.

Tablo 8'de Yaşam Pozisyonları Ölçeği alt boyutlarının anne çalışma durumuna göre t testi sonuçları verilmektedir.

Tablo 8.

Yaşam Pozisyonları Ölçeği Alt Boyutlarının Anne Çalışma Durumuna Göre t Testi Sonuçları

Ölçekler	Anne Çalışma Durumu	n	±Ss	t	p
Ben İyiyim, Sen İyisin	Çalışıyor	134	38,73±6,356	-0,03	0,98
	Çalışmıyor	253	38,74±5,074		
Ben İyiyim, Sen İyi Değilsin	Çalışıyor	134	31,25±4,544	-2,82	0,01*
	Çalışmıyor	253	32,52±4,014		

Ben İyi Değilim, Sen İyisin	Çalışıyor	134	26,83±4,465	-0,14	0,89
	Çalışmıyor	253	26,90±4,217		
Ben İyi Değilim, Sen İyi Değilsin	Çalışıyor	134	19,34±5,113	-2,35	0,02*
	Çalışmıyor	253	20,62±5,121		

*p<0,05

Tablo 8'e bakıldığında, ebeveynlerin Yaşam Pozisyonları Ölçeği Ben İyiyim, Sen İyisin ve Ben İyi Değilim Sen İyisin alt boyutları puanlarının annelerin çalışma durumlarına göre anlamlı düzeyde farklılık göstermediği ($p>0,05$), Ben İyiyim, Sen İyi Değilsin ve Ben İyi Değilim Sen İyi Değilsin alt boyutları puanlarına göre ise çalışan anneler lehine anlamlı düzeyde farklılaştığı görülmektedir ($p<0,05$).

Tablo 9'da Yaşam Pozisyonları Ölçeği alt boyutlarının baba çalışma durumuna göre Mann-Whitney U testi sonuçları verilmektedir.

Tablo 9.

Yaşam Pozisyonları Ölçeği Alt Boyutlarının Baba Çalışma Durumuna Göre Mann-Whitney U Testi Sonuçları

	Baba Çalışma Durumu	n	Sıra Ort.	z	p
Ben İyiyim, Sen İyisin	Çalışıyor	378	194,21	-0,24	0,81
	Çalışmıyor	9	185,17		
Ben İyiyim, Sen İyi Değilsin	Çalışıyor	378	194,38	-0,44	0,66
	Çalışmıyor	9	177,94		
Ben iyi Değilim, Sen İyisin	Çalışıyor	378	193,02	-1,12	0,26
	Çalışmıyor	9	235,17		
Ben İyi Değilim, Sen İyi Değilsin	Çalışıyor	378	193,01	-1,13	0,26
	Çalışmıyor	9	235,61		

Tablo 9 incelendiğinde, ebeveynlerin Yaşam Pozisyonu Ölçeği alt boyutlarının baba çalışma durumuna göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermediği görülmektedir ($p>0,05$).

Tablo 10'da Yaşam Pozisyonları Ölçeği alt boyutlarının aile yapısına göre Kruskal Wallis-H testi sonuçları sunulmaktadır.

Tablo 10.

Yaşam Pozisyonları Ölçeği Alt Boyutlarının Aile Yapısına Göre Kruskal Wallis-H Testi Sonuçları

	Aile Yapısı	n	Sıra Ortalaması	K-W _{kikare}	p
Ben İyiyim, Sen İyisin	Çekirdek Aile	332	193,34	1,74	0,42
	Geniş Aile	45	207,11		
	Boşanmış/ Tek Ebeveynli Aile	10	156,80		
Ben İyiyim, Sen İyi Değilsin	Çekirdek Aile	332	193,02	1,18	0,56
	Geniş Aile	45	192,84		
	Boşanmış/ Tek Ebeveynli Aile	10	231,75		
Ben İyi Değilim, Sen İyisin	Çekirdek Aile	332	189,85	3,25	0,20
	Geniş Aile	45	218,36		
	Boşanmış/ Tek Ebeveynli Aile	10	222,20		
Ben İyi Değilim, Sen İyi Değilsin	Çekirdek Aile	332	191,70	1,58	0,45
	Geniş Aile	45	202,44		
	Boşanmış/ Tek Ebeveynli Aile	10	232,30		

Tablo 10'a göre ebeveynlerin Yaşam Pozisyonu Ölçeğinin alt boyut puanları aile yapısına göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermemektedir ($p>0,05$).

Tablo 11’de Yaşam Pozisyonları Ölçeği alt boyutlarının çocuğun bakımına destek olma durumuna göre t testi sonuçları gösterilmektedir.

Tablo 11.

Yaşam Pozisyonları Ölçeği Alt Boyutlarının Çocuğun Bakımına Destek Olma Durumuna Göre t Testi Sonuçları

	Destek Olma Durumu	n	±Ss	t	p
Ben İyiyim, Sen İyisin	Evet	136	38,83±5,759	0,25	0,80
	Hayır	251	38,68±5,434		
Ben İyiyim, Sen İyi Değilsin	Evet	136	31,58±4,449	-1,72	0,09
	Hayır	251	32,35±4,110		
Ben İyi Değilim, Sen İyisin	Evet	136	27,16±4,059	0,95	0,34
	Hayır	251	26,72±4,424		
Ben İyi Değilim, Sen İyi Değilsin	Evet	136	19,77±5,140	-1,14	0,26
	Hayır	251	20,40±5,150		

Tablo 11 incelendiği zaman ebeveynlerin Yaşam Pozisyonu Ölçeği alt boyutlarının çocuğun bakımında başka bir destekçinin olma durumuna göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermediği görülmektedir ($p>0,05$).

Tablo 12’de Yaşam Pozisyonları Ölçeği alt boyutlarının gelir düzeyine göre Kruskal Wallis-H testi sonuçları verilmektedir.

Tablo 12.

Yaşam Pozisyonları Ölçeği Alt Boyutlarının Gelir Düzeyine Göre Kruskal Wallis-H Testi Sonuçları

	Gelir Düzeyi	n	Sıra Ortalaması	K- W _{kikare}	p
Ben iyiyim,	1500 TL ve altı	18	211,94	5,89	0,32
	1501-2500 TL	77	182,22		

Sen İyisin	2501-3500 TL	82	174,37	3,02	0,70		
	3501-4500 TL	74	202,47				
	4501- 5500 TL	41	211,26				
	5501 TL ve üstü	95	203,04				
Ben İyiyim, Sen İyi Değilsin	1500 TL ve altı	18	228,58				
	1501-2500 TL	77	197,60				
	2501-3500 TL	82	181,34				
	3501-4500 TL	74	195,11				
	4501- 5500 TL	41	199,80				
	5501 TL ve üstü	95	192,08				
	1500 TL ve altı ^a	18	281,42				
	1501-2500 TL ^b	77	193,68				
Ben İyi Değilim, Sen İyisin	2501-3500 TL ^c	82	179,72			13,09	0,02* a>b,c,e,f
	3501-4500 TL ^d	74	200,49				
	4501- 5500 TL ^e	41	187,49				
	5501 TL ve üstü ^f	95	187,77				
	1500 TL ve altı ^a	18	280,64				
	1501-2500 TL ^b	77	213,30				
	2501-3500 TL ^c	82	192,80				
	3501-4500 TL ^d	74	191,72				
Ben İyi Değilim, Sen İyi Değilsin	4501- 5500 TL ^e	41	179,85	17,94	0,01* a>b,c,e,f		
	5501 TL ve üstü ^f	95	170,86				

*p<0,05

Tablo 12 incelendiğinde, ebeveynlerin Yaşam Pozisyonları Ölçeği Ben İyiyim, Sen İyisin ve Ben İyiyim, Sen İyi Değilsin alt boyutlarına ait puanlarının ailenin gelir düzeylerine göre anlamlı düzeyde farklılaşmadığı (p>0,05); Ben İyi Değilim, Sen İyisin

ve Ben İyi Değilim, Sen İyi Değilsin alt boyut puanlarının ise anlamlı düzeyde farklılaştığı ($p < 0,05$) görülmektedir. Farkın hangi yaş grupları arasında olduğunu ortaya koymak için Bonferroni Çoklu Karşılaştırma Testi yapılmış, farkın 1500 TL ve altında 1501-2500 TL, 2501-3500 TL ve 4501-5500 TL gelir grupları arasında geliri 1501-2500 TL, 2501-3500 TL ve 4501-5500 TL üzeri olan ailelerin lehine olduğu bulunmuştur.

Tablo 13’de Yaşam Pozisyonları Ölçeği alt boyutlarının çocuk sayısına göre Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) sonuçları sunulmaktadır.

Tablo 13.

Yaşam Pozisyonları Ölçeği Alt Boyutlarının Çocuk Sayısına Göre Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) Sonuçları

	Çocuk Sayısı	n	±Ss		K.T	sd	K.O	F	p
Ben İyi İyiyim, Sen İyi İyisin	Bir	99	39,91±5,708	G.A	188,86	2	94,43	3,11	0,06
	İki	194	38,42±5,317	G.İ	11675,30	384	30,40		
	Üç ve üzeri	94	38,15±5,702	Top	11864,16	386			
Ben İyi İyiyim, Sen İyi Değilsin	Bir	99	32,00±4,000	G.A	9,59	2	4,80	0,27	0,77
	İki	194	32,23±4,489	G.İ	6939,76	384	18,07		
	Üç ve üzeri	94	31,86±3,990	Top	6949,35	386			
Ben İyi Değilim, Sen İyi İyisin	Bir	99	27,54±4,614	G.A	59,74	2	29,87	1,62	0,20
	İki	194	26,68±4,052	G.İ	7075,55	384	18,43		
	Üç ve üzeri	94	26,58±4,422	Top	7135,29	386			
Ben İyi Değilim, Sen İyi Değilsin	Bir	99	19,50±5,477	G.A	63,20	2	31,60	1,19	0,30
	İki	194	20,47±5,058	G.İ	10170,78	384	26,49		
	Üç ve üzeri	94	20,29±4,964	Top	10233,97	386			

Tablo 13 incelendiğinde, ebeveynlerin Yaşam Pozisyonları Ölçeği alt boyutlar puanlarının çocuk sayısına göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermediği görülmektedir ($p>0,05$).

Tablo 14'te Yaşam Pozisyonları Ölçeği alt boyutlarının çocuk yaşına göre Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) sonuçları verilmektedir.

Tablo 14.

Yaşam Pozisyonları Ölçeği Alt Boyutlarının Çocuk Yaşına Göre Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) Sonuçları

	Çocuk Yaş	n	±Ss		K.T	sd	K.O	F	p
Ben İyiyim, Sen İyisin	Üç	32	39,34±5,20	G.A	178,56	3	59,52	1,95	0,12
	Dört	104	39,33±4,77	G.İ	11685,60	383	30,51		
	Beş	207	38,71±5,62	Top	11864,16	386			
	Altı	44	37,02±6,79						
Ben İyiyim, Sen İyi Değilsin	Üç	32	31,96±4,28	G.A	105,23	3	35,08	1,96	0,12
	Dört	104	31,73±3,48	G.İ	6844,13	383	17,87		
	Beş	207	32,51±4,31	Top	6949,35	386			
	Altı	44	30,97±5,24						
Ben İyi Değilim, Sen İyisin	Üç	32	28,03±4,03	G.A	46,60	3	15,53	0,84	0,47
	Dört	104	26,77±3,90	G.İ	7088,69	383	18,51		
	Beş	207	26,75±4,52	Top	7135,29	386			
	Altı	44	26,84±4,30						
Ben İyi Değilim, Sen İyi Değilsin	Üç	32	20,65±4,87	G.A	140,05	3	46,68	1,77	0,15
	Dört	104	19,20±3,90	G.İ	10093,92	383	26,35		
	Beş	207	20,48±5,51	Top	10233,97	386			
	Altı	44	20,75±5,93						

Tablo 14'e göre ebeveynlerin Yaşam Pozisyonları Ölçeği alt boyut puanları çocukların yaş gruplarına göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermemektedir ($p>0,05$).

Tablo 15'te Yaşam Pozisyonları Ölçeği alt boyutlarının çocukların cinsiyetine göre t testi sonuçları verilmektedir.

Tablo 15.

Yaşam Pozisyonları Ölçeği Alt Boyutlarının Çocukların Cinsiyetine Göre t Testi Sonuçları

	Cinsiyet	n	$\pm Ss$	t	p
Ben İyiyim, Sen İyisin	Kız	198	38,70 \pm 5,538	-0,14	0,89
	Erkek	189	38,78 \pm 5,563		
Ben İyiyim, Sen İyi Değilsin	Kız	198	32,20 \pm 4,110	0,59	0,56
	Erkek	189	31,95 \pm 4,384		
Ben İyi Değilim, Sen İyisin	Kız	198	26,69 \pm 4,269	-0,85	0,40
	Erkek	189	27,06 \pm 4,333		
Ben İyi Değilim, Sen İyi Değilsin	Kız	198	20,14 \pm 5,161	-0,14	0,89
	Erkek	189	20,22 \pm 5,149		

Tablo 15'e göre ebeveynlerin Yaşam Pozisyonları Ölçeği alt boyut puanları çocukların cinsiyetine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermemektedir ($p>0,05$).

Tablo 16'da Yaşam Pozisyonları Ölçeği alt boyutlarının çocuk doğum sırasına göre Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) sonuçları verilmektedir.

Tablo 16.

Yaşam Pozisyonları Ölçeği Alt Boyutlarının Çocuk Doğum Sırasına Göre Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) Sonuçları

	Çocuk Doğum Sırası	n	$\bar{X} \pm Ss$	K.T	sd	K.O	F	p
Ben İyiyim, Sen İyisin	Tek	99	39,76±5,881	G.A	199,57	3	66,52	2,18 0,09
	İlk	104	38,75±5,171	G.İ	11664,59	383	30,46	
	İkinci	125	38,48±5,398	Top	11864,16	386		
	3 ve 4.	59	37,52±5,733					
Ben İyiyim, Sen İyi Değilsin	Tek	99	31,78±4,293	G.A	96,99	3	32,33	1,81 0,15
	İlk	104	32,66±4,631	G.İ	6852,36	383	17,89	
	İkinci	125	32,26±4,046	Top	6949,35	386		
	3 ve 4.	59	31,16±3,728					
Ben İyi Değilim, Sen İyisin	Tek	99	27,66±4,562	G.A	92,27	3	30,76	1,67 0,17
	İlk	104	26,84±4,078	G.İ	7043,02	383	18,39	
	İkinci	125	26,50±4,260	Top	7135,29	386		
	3 ve 4.	59	26,40±4,230					
Ben İyi Değilim, Sen İyi Değilsin	Tek	99	19,56±5,483	G.A	68,16	3	22,72	0,86 0,46
	İlk	104	20,71±5,017	G.İ	10165,81	383	26,54	
	İkinci	125	20,27±5,110	Top	10233,97	386		
	3 ve 4.	59	20,10±4,890					

Tablo 16'ya göre ebeveynlerin Yaşam Pozisyonları Ölçeği alt boyut puanları çocuğun doğum sırasına göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermemektedir ($p > 0,05$).

Tartışma ve Sonuç

Araştırmadan elde edilen bulgular incelendiği zaman, Yaşam Pozisyonu Ölçeğinin Ben İyiyim, Sen İyisin, Ben İyi Değilim, Sen İyisin ve Ben İyi Değilim, Sen İyi Değilsin yaşam pozisyonları alt boyut puanlarında anne yaş grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı bir düzeyde farklılaşma olmadığı, Ben İyiyim, Sen İyi Değilsin alt boyutu puanlarında annelerin yaş gruplarına göre ise istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olduğu görülmüştür. Bu bilgi ışığında annelerin yaşı büyüdükçe Ben İyiyim, Sen İyi Değilsin yaşam pozisyonunu daha az kullandıkları sonucuna ulaşılmaktadır. Kişinin benlik değerinin, yaşamının diğer bireylere kıyasla daha önemli olduğu düşüncesini benimsemesine itebilen Ben İyiyim, Sen İyi Değilsin yaşam pozisyonunun yaşı daha büyük annelerde az görülmesinin yaş faktörüne bağlı olgunluk kazanma süreci ile ilgili olduğu düşünülmektedir. Konu hakkında (Demircioğlu ve ark., 2019) ise ebeveynlerin yaşam pozisyonları ile ilgili gerçekleştirmiş olduğu çalışmasında 36-40 yaş aralığındaki ebeveynlerin 41 yaş ve üstü ebeveynlere nazaran Sen İyisin yaşam pozisyonu birleşenini günlük hayatlarında daha sık kullandıklarını vurgulamaktadır.

Araştırma sonucunda Yaşam Pozisyonları Ölçeğinin alt boyutlarının babaların yaş gruplarına göre anlamlı düzeyde farklılaşmadığı görülmektedir. Araştırmanın örneklem grubundaki baba sayısının az olmasının araştırmanın bu şekilde sonuçlanmasına neden olabileceği düşünülmektedir. Alanyazında babaların yaşları ve yaşam pozisyonları üzerine gerçekleştirilmiş bir çalışmaya rastlanılmamıştır. Ancak hayata karşı pozitif bakış açıları ele alan öznel iyi oluş ve cinsiyet arasındaki ilişkinin incelenmesi üzerine yürütülen bir çalışmada 26-45 yaş aralığındaki erkeklerin öznel iyi oluş düzeylerinin aynı yaş karşı cins grubuna kıyasla daha yüksek olduğu bulunmuştur (Eryılmaz ve Ercan, 2016). Bu bilgiden hareketle erkeklerin hayata dair daha olumlu bakış açısı geliştirme durumunun yaşam pozisyonlarını da o yönde olumlu bir şekilde yapılandırabileceği öngörülmektedir.

Çalışma sonucunda annelerin evlenme yaşı değişkeninde 20 yaş ve altı annelere kıyasla 26 yaş ve üzerindeki annelerin günlük yaşamlarında Ben İyiyim, Sen İyisin yaşam pozisyonunu daha sık kullandığı bilgisi elde edilmiştir. Küçük yaş grubundaki

annelerin kişiliğın sağlıklı yönünü temsil eden ve yaşadıkları problemlerde işlevsel çözümler üretebilmesine yardım edebilen Ben İyiyim, Sen İyisin yaşam pozisyonunu temel durumlarında daha az kullanmalarının nedeni olarak küçük yaşta evliliğe bağlı olarak yüklenmek durumunda oldukları aile sorumlulukları ile ilgili olabileceği düşünölmektedir. Kişilerin hayatlarından duymuş olduğu mutluluk düzeylerinin yaş aralıklarına göre ilişkisini inceleyen çalışma da bu noktada 18-24 yaşındaki bireylerin 25-34 yaş aralığındaki bireylere kıyasla kendilerini daha mutlu hissettiklerini ancak yaşla ve hayatta karşılaşılan sorumluklar ve problemler arttıkça olumlu bakış açılarının azalabileceğini, mutluluk algılarının değişime uğrayabileceğini vurgulamaktadır (Akın ve Şentürk, 2012; Karababa ve Dilmaç, 2016). Bu yüzden 20 yaş ve altı annelerin çalışmada Ben İyiyim, Sen İyisin yaşam pozisyonlarının 26 yaş ve üzerindeki annelere kıyasla daha düşük bulunması annelerin erken yaşta evlenmesine bağlı olarak üstlenmiş olduğu sorumluluklardan kaynaklıyor olabilmektedir (Demircioğlu ve ark., 2019).

Çalışmada Yaşam Pozisyonları Ölçeğinin alt boyutlarının babaların evlenme yaşlarına göre farklılık göstermediği bilgisine ulaşılmıştır. Bu noktada toplumsal cinsiyet etkenine bağlı olarak erkeklerin erken yaşta hayata atılması, kendini maddi açıdan idame ettirebilecek becerilerini bu bağlamda erken kazanabilmesi ve genel anlamda evlilik sürecinde ev işleri ve çocuk bakımı ile ilgili sorumlukların büyük ölçüde kadınlara ait olması araştırma sonucunda bu bulguların edinilmesine neden olabileceği düşünölmektedir (Alesina, Giuliano ve Nunn, 2013).

Araştırmada Ben İyiyim, Sen İyisin, Ben İyiyim, Sen İyi Değilsin ve Ben İyi Değilim, Sen İyi Değilsin puanları anne öğrenim düzeylerine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık gösterdiği elde edilen diğer bulgular arasındadır. Bu bağlamda öğrenim düzeyine bağlı olarak annelerin kendilerini geliştirme durumlarının araştırmanın sonuçlarını bu yönlü etkilemiş olabileceği düşünölmektedir. Yaşam pozisyonları ile ilgili gerçekleştirilmiş bir çalışmada annelerin öğrenim durumları ile kendini geliştirme ve Ben İyiyim yaşam pozisyonu arasında pozitif yönlü bir ilişki bulunması bu çalışmanın bulgularıyla paralellik göstermektedir (Eryalçın, Demirel ve Duyan, 2014).

Araştırmanın baba öğrenim düzeyinden elde edilen bulguları incelendiği zaman Ben İyiyim, Sen İyisin yaşam pozisyonunu, işçi babalara kıyasla üniversite ve üzeri

öğrenim düzeyine sahip babaların temel durumlarında daha sık kullandıkları görülmektedir. Anne öğrenim düzeyi bulgusundan elde edilen sonuçlara paralel olarak baba öğrenim düzeyinin de bireylerin kendilerini geliştirme ve yaşam pozisyonlarını olumlu yönde yapılandırma sürecinde önemli bir etken olduğu düşünülmektedir. Bu bilgi doğrultusunda öğrenim düzeyi ile yaşama karşı daha ılımlı bir perspektif geliştirme konusunda pozitif yönde bir ilişki olduğu sonucuna ulaşılabilmektedir. Konu hakkında gerçekleştirilen bir çalışmada da lise mezunu bireylerin ilköğretim mezunu bireylere kıyasla yaşamlarında Ben İyiymi yaşam pozisyonunu daha sık kullandıklarının saptanması araştırmadan elde edilen bu bulguları destekler niteliktedir (Demircioğlu ve ark., 2019). Elde edilen tüm bu bilgilerden hareketle öğrenim durumunun kişinin potansiyelini geliştirmesine katkıda bulunması, kişiler arası iletişim ve etkileşim sürecini desteklemesi sebebiyle bireylerin yaşam pozisyonlarını da olumlu yönde yapılandırdığı sonucuna ulaşılabilmektedir (Eryalçın ve ark., 2014).

Araştırma kapsamında annelerin çalışma durumlarının yaşam pozisyonlarının Ben İyiymi, Sen İyi Değilsin ve Ben İyi Değilim, Sen İyi Değilsin puanlarını anlamlı düzeyde farklılaştırdığı bulunmuş, farkın kaynağını belirlemek amacıyla yapılan ikili karşılaştırmalarda ise çalışmayan annelerin çalışan annelere kıyasla Ben İyiymi, Sen İyi Değilsin ve Ben İyi Değilim, Sen İyi Değilsin puanlarının daha yüksek olduğunu saptanmıştır. Araştırmada bu sonucun elde edilmesinde çalışmayan annelerin çalışan annelere kıyasla kendi benlik bütünlüklerini daha değersiz olarak görmesinden kaynaklanıyor olabilmektedir. Buna bağlı olarak yaşadıkları olumsuz duygulanımlarla baş edemeyerek ya Ben İyi Değilim, Sen İyi Değilsin yaşam pozisyonunu kullanmakta ya da algıladığı bu değersizlik duygusunu bastırarak Ben İyiymi, Sen İyi Değilsin yaşam pozisyonunu bir savunma mekanizması olarak kullanabilecekleri düşünülmektedir (Demircioğlu ve ark., 2019). Araştırmada baba çalışma durumuna göre ise Yaşam Pozisyonu Ölçeği alt boyutları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar tespit edilememiştir. Meslek sahibi olma durumunu kişinin maddi ve manevi gereksinimlerini daha rahat karşılamasına imkân sunması sebebiyle bu bulgu araştırma kapsamında beklenmeyen bir sonuçtur. Nitekim konu hakkında yürütülen çalışmalarda da düzenli olarak çalışma ve bireylerin Ben İyiymi yaşam pozisyonları arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki bulunmuştur (Eryalçın ve ark., 2014). Bu bağlamda

ebeveynlerin çalışma durumlarının yaşam pozisyonlarını etkileme gücüne sahip olduğu bilgisine ulaşılabilmektedir.

Araştırmada aile yapısının ebeveynlerin yaşam pozisyonlarını istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılaştırmadığı bulunmuştur. Bu noktada örneklem grubunun %87,79'nun çekirdek aile yapısından oluşması araştırmanın sonuçlarının bu yönde elde edilmesini etkilemiş olabileceği öngörülmektedir. Konu hakkında gerçekleştirilen bir çalışmada ise bireylerin temel gereksinimlerini, sevgi ve güven ihtiyaçlarını etkili bir biçimde karşılaması nedeniyle çekirdek ailede büyümenin Ben İyiyim, Sen İyisin yaşam pozisyonlarını anlamlı düzeyde farklılaştırdığı vurgulanmaktadır (Eryalçın ve ark., 2014).

Bu bilgilere ek olarak çocuğun bakımında başka bir destekçinin bulunma durumuna göre ebeveynlerin yaşam pozisyonlarının istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermediği de çalışma sonucunda elde edilen bulgular arasındadır. Alanyazında yaşam pozisyonları ve çocuk bakım ilişkisi üzerine gerçekleştirilmiş bir çalışma bulunmamıştır. Ancak (Gök ve Kocayörük, 2019) psikolojik gereksinimlerin, aile bağlılığının ve ebeveynlik algısının bireylerin öznel iyi oluşları üzerine yürüttükleri çalışmalarında bireyin aile fertleri tarafından algıladıkları desteğin yaşam doyumlarını ve öznel iyi oluş düzeylerini olumlu yönde yapılandırdıklarını sonucuna ulaşmışlardır. Bu bağlamda ebeveynlerin çocuklarının bakım sürecinde iş yüklerini, sorumluluklarını azaltacak, kendilerine daha fazla zaman ayırmalarını sağlayacak desteği bulmalarının yaşam pozisyonları da bu doğrultuda olumlu yönde farklılaştırabileceği öngörülmektedir.

Araştırmada ailenin gelir düzeyi ile ilgili bulgularda gelir düzeyi 1500 TL ve altında olan ailelerin Ben İyi Değilim, Sen İyisin ve Ben İyi Değilim, Sen İyi Değilsin puanlarının, geliri 1501-2500 TL, 2501-3500 TL ve 4501-5500 TL arası olan ailelere göre daha yüksek olduğu bulunmuştur. Bu bilgiden hareketle gelir düzeyi nispeten daha düşük olan ailelerin kendi varlık değerleriyle ilgili olumlu yargılara sahip olmadıkları, buna bağlı olarak sağlıksız yaşam pozisyonlarını temel durumlarında daha sık kullandıkları sonucuna ulaşılabilmektedir. Gelir düzeyine bağlı olarak çalışma, yaşam şartlarının zorluğu ve bireylerin kendilerinin ve çocuklarının temel gereksinimlerini yeterince karşılayamama hissine bağlı geliştirilen endişe ve karamsarlık duyguları bu

bağlamda bireyleri bu depresif yaşam pozisyonlarına itmiş olabilmektedir (Stewart ve Joines, 2017). Nitekim maaşlarını çok iyi olarak betimleyen bireylerin Ben İyiyim yaşam pozisyonunu istatikselsel olarak anlamlı düzeyde farklılaştırması ile ilgili alanyazın çalışması çalışmanın bu bulgusuyla paralel sonuçlar sergiler niteliktedir (Eryalçın ve ark., 2014).

Araştırma kapsamında Yaşam Pozisyonları Ölçeğinin alt boyutlarının çocuk sayısına, yaşına, cinsiyetine ve çocuğun doğum sırasına göre istatikselsel olarak anlamlı düzeyde farklılaşmadığı görülmektedir. Yaşam pozisyonları ve ilgili değişkenlerin ilişkisi üzerine gerçekleştirilmiş doğrudan araştırmalara rastlanamamıştır. Ancak ebeveynlik tutumları ve ebeveynlerin yaşam doyumu üzerine yürütülen çalışmalar bu noktada çocuk sayısı ile olumlu ebeveynlik tutumları arasında negatif yönde bir ilişki bulmuş ve aile içerisindeki çocuk sayısının artmasına bağlı olarak ebeveynlerin çocukların davranış yönetimi sürecinde daha fazla enerji harcayabildiklerini, bu durumun çocuk yetiştirme sürecinde daha sert, baskıcı ya da kayıtsız tutumlar benimsemelerine neden olabileceğini vurgulamaktadır (Alabay, 2017; Seçer, Çeliköz ve Songül, 2008). Ebeveyn-çocuk ilişkisinin niteliği üzerine yürütülen diğer çalışmalar ise ebeveynlerin çocuklarıyla olan ilişkisinin cinsiyet ve yaş değişkene göre değişmediğini vurgulamaktadır. Bu yüzden araştırma kapsamında örnek grubundaki ebeveynlerin yaşam pozisyonlarının ilgili değişkenlere göre farklılık göstermesi bu alanyazın çalışmaları doğrultusunda değerlendirilebilmektedir (Dereli ve Dereli, 2017; Ural, Güven, Azkeskin, Sezer, Yılmaz, Aksin ve Bayındır, 2015).

Tüm bu bilgiler değerlendirildiğinde araştırma sonucunda annelerin yaşı, evlenme yaşı, çalışma durumu ve maddi geliri gibi sosyodemografik faktörlerin niteliğinin annelerin bir ebeveyn olarak kendi varlık değerleriyle mutlu ve barışık olmaları süreçlerini pozitif yönde etkilediği görülmektedir. Bu bağlamda annelerin hem kendi çocuklarıyla hem de çevresindeki bireylerle kurmuş oldukları ilişkilerin sağlıklı bir temel üzerine oturtulacağı düşünülmektedir. Nitekim araştırmada babaların öğrenim düzeyi ve meslek statüsünün düşük olmasının kendilerini değersiz ve hayatı mücadeleye değemeyecek kadar değersiz görmeleri durumlarına neden olabileceğinin görülmesi de ebeveynlerin kendisine ve başkalarına ilişkin algılarını dayandırdığı, duygu, düşünce ve davranışlarını içeren yaşam kurgularını oluşturma sürecinde yaşam pozisyonlarının önemini bir kez daha ortaya koymaktadır. Ancak çalışmanın örneklemini Altındağ İlçe

Millî Eğitim Müdürlüğü'ne bağlı bağımsız anaokullarına ve ilkokulların ana sınıflarına kayıtlı 3-6 yaş arası çocukların ebeveynlerinin oluşturması, verilerin analizi sürecinde sadece Aile Bilgi Formu, Yaşam Pozisyonları Ölçeği kullanılarak ebeveynlerin bu veri toplama araçlarına verdikleri cevapların temel alınması bu araştırmanın sınırlılıklarını oluşturmaktadır.

Öneriler

Çalışma kapsamında erişilen sonuçlar doğrultusunda aşağıdaki öneriler verilebilir:

- Ebeveynlere ve ebeveyn adaylarının kişilik özelliklerimizi oluşturan tutum ve davranışların altında yatan nedenlerle ilgili farkındalıklarını artırmak için konunun uzmanları tarafından Transaksiyonel Analiz üzerine eğitim ve seminerler verilebilir.
- Alanyazında ebeveynlerin yaşam pozisyonları üzerine gerçekleştirilen yurt içi ve yurt dışı çalışmaları sınırlı sayıda olduğu için konu hakkında gerçekleştirilen çalışmaların sayısı artırılabilir.
- Araştırmaya büyük çoğunlukla anneler katıldığı için babaların yaşam pozisyonlarını daha net görebilmek adına örneklem grubunda baba katılımcıların çoğunlukta olduğu ek çalışmalar gerçekleştirilebilir.
- Çalışmanın farklı demografik özelliklere yönelik sonuçlarını karşılaştırabilmek için araştırma konusunun farklı il ve örneklem gruplarında da yürütülmesi sağlanabilir.

Kaynakça

- Akın, H. B., ve Şentürk, E. (2012). Bireylerin mutluluk düzeylerinin ordinal lojistik regresyon analizi ile incelenmesi-analysing levels of happiness of individuals with ordinal logistic analysis. *Öneri Dergisi*, 10(37), 183-193.
- Akkoyun, F. (2011). *Transaksiyonel analiz: Psikolojide işlemsel çözümleme yaklaşımı*: Nobel Yayın Dağıtım.
- Alabay, E. (2017). Okul öncesi dönem çocuğu olan ebeveynlerin ebeveynlik tutumlarının incelenmesi. *Erken Çocukluk Çalışmaları Dergisi*, 1(2), 156-174.
- Alesina, A., Giuliano, P., ve Nunn, N. (2013). On the origins of gender roles: Women and the plough. *The Quarterly Journal of Economics*, 128(2), 469-530.
- Alisinanoğlu, F., ve Kesicioğlu, O. S. (2010). Okul öncesi dönem çocuklarının davranış sorunlarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi (Giresun ili örneği). *Kuramsal Eğitimbilim Dergisi*.
- Berne, E. (1966). *Principles of group treatment*. Oxford U. Press.
- Berne, E. (1996). Principles of transactional analysis. *Indian journal of psychiatry*, 38(3), 154.
- Demircioğlu, H., Tercan, H., Serin, G., Yüksel, R., Gökbayrak, S., Gürevin, G., ve İpek, Z. (2019). Ebeveynlerin yaşam pozisyonlarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *International Journal of Education Technology and Scientific Researches*.
- Dereli, E., ve Dereli, B. M. (2017). Ebeveyn-çocuk ilişkisinin okul öncesi dönem çocukların psikososyal gelişimlerini yordaması. *Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 14(1), 227-258.
- Eryalçın, M., Demirel, S., ve Duyan, V. (2014). Bireyin Çoklu Doğası: Denetimli Serbestlik Altındaki Bireylerin Yaşam Pozisyonu Üzerine Bir Değerlendirme *Journal of Social and Humanities Sciences Research*, 4(14).
- Eryılmaz, A., ve Ercan, L. (2016). Öznel iyi oluşun cinsiyet, yaş grupları ve kişilik özellikleri açısından incelenmesi. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 4(36).

- Frankel, J., Wallen, N., ve Hyun, H. (2011). How to design and evaluate research in education.(8. Baskı). In: New York: McGraw-Hill.
- Gök, E., ve Kocayörük, E. (2019). Temel Psikolojik İhtiyaçlar, Aile Aidiyeti ve Ebeveyn Algısı Değişkenlerinin Öznel İyi Oluş Üzerindeki Etkisi. *Aile Psikolojik Danışmanlığı Dergisi*, 2(2), 21-51.
- George, D. (2011). *SPSS for windows step by step: A simple study guide and reference, 17.0 update, 10/e*: Pearson Education India.
- Israel, G. (1992). Determining sample size (Fact sheet PEOD-6). *Gainesville, FL: University of Florida*.
- Karababa, A., ve Dilmaç, B. (2016). Ergenlerde yalnızlığın yordayıcıları olarak TA ve değerler. *Eğitim ve Bilim*, 41(187).
- Özpolat, A. R., Akbaba, S., ve İşgör, İ. Y. (2013). Analysis of the relation between university students' life positions and their positive-negative affectivity. *Journal of Studies in Social Sciences*, 5(1).
- Seçer, Z., Çeliköz, N., ve Songül, Y. (2008). Okul öncesi eğitim kurumlarına devam eden çocukların annelerinin ebeveynliğe yönelik tutumları. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*(19), 413-428.
- Solomon, C. (2003). Transactional analysis theory: The basics. *Transactional Analysis Journal*, 33(1), 15-22.
- Stewart, I., ve Joines, V. (2017). *TA today: A new introduction to transactional analysis*: Lifespace Pub.
- Sundah, A. (2018). The effectiveness of transactional analysis counseling to increase self esteem. *International Journal of Scientific Research and Management*, 6(4), 266.
- Ural, O., Güven, G., Azkeskin, K., Sezer, T., Yılmaz, E., Akşin, E., ve Bayındır, D. (2015). Okul öncesi dönemde çocuğu olan annelerin kabul red düzeyleri ile sosyal davranış denetimleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 3(14), 456-471.
- White, T. (1994). Life positions. *Transactional Analysis Journal*, 24(4), 269-276.

Summary

Transactional Analysis (TA), whose foundations were established by Eric Berne, is a psychotherapy and personality theory that empowers individuals against problems that negatively affect the course of their lives or that they want to change. According to Berne, life positions, rooted in early childhood, are a basic psychological situation that deals with individuals' attitudes towards their own selves and the individuals around them by shaping their emotions, thoughts and behavior patterns. Life positions in this context are: "I'm Okey, You're Okey (+, +), I'm Okey, You Are Not Okey (+, -), I'm Not Okey, You're Okey (-, +) and I'm Not Okey, You're Not Okey (-, -) consists of four situations.

Personality structure and behavioral patterns are also managed according to the position adopted. At this point, it is thought that determining the life positions of the parents will have an important effect both in their private lives and in the child-rearing process. In this context, it is believed that children will tend to make sense of their own and others' attitudes and behaviors depending on the life position adopted by the parents. However, when the scientific studies on Transactional Analysis (TA) are examined, it is observed that the researchers mostly work on the ego states, subtitle of Transactional Analysis, while the studies on the life position are relatively limited. In addition to this information, when studies conducted in Turkey about life positions of parents, it could be seen just one research. It is seen that foreign sources on the subject are also quite limited. For this reason, it is thought that this study, which is carried out to examine the life positions of parents with children in pre-school period in terms of various variables, may be a source of inspiration for future studies on the subject.

Therefore, in the study, it is aimed to examine the life positions of parents with preschool children. In order to carry out the study, necessary permissions were obtained first from the Hacettepe University Ethics Commission and then from the Ankara Directorate of National Education, afterwards, the institutions within the scope of the study were interviewed, the schools that accepted to participate in the study were given the forms as many as available and the parents were sent to be filled out. The sample of the study consisted of 364 parents of children (290 mothers, 97 fathers) registered in independent kindergartens and kindergartens of primary schools affiliated to Altındağ

District National Education Directorate. In the study, the scanning model that aims to determine the current situation among the quantitative research methods was used (Frankel, Wallen, & Hyun, 2011). Using the "Family Information Form and" Life Positions Scale ", it was examined whether the data collected were normally distributed, and because of the normal distribution of the data, t-test for independent groups was used for paired comparisons, and ANOVA was used for triple and more group comparisons. In the Family Information Form was created to determine the demographic characteristics of the family in general terms. The Life Positions Scale, on the other hand, was developed by Boholts in 2002 and revised in Turkish by Özpolat et al. in 2012, and is used to determine which life position people apply more frequently in their basic situations.

As a result, it was found that the life positions of the parents differ significantly according to the age of the mothers, the age of marriage, the education status of the mother and father, the working status of the mother and the income level of the family; while there was no statistically significant difference in terms of there fathers' age, marriage age, employment status, presence of people who support child care, family structure, children owned,number of children, gender, age and order of birth. When all this information is evaluated, it is seen that the quality of sociodemographic factors such as the age of mothers, marriage age, employment status and financial income positively affect the processes of mothers being happy and at peace with their own wealth values as a parent. In this context, it is thought that the relationships that mothers have established with both their own children and the individuals around them will be based on a healthy basis. Moreover, the fact that fathers' low education and occupational status may cause them to see themselves as worthless and not worth the struggle in the research reveals the importance of life positions in the process of creating life constructs that include feelings, thoughts and behaviors based on parents' perceptions of themselves and others.

In line with the results obtained within the scope of the study, the following recommendations can be given:

- Since there is a limited number of domestic and international studies on the life positions of parents in the literature, the number of studies on the subject can be increased.
- Since mothers mostly participated in the study, additional studies with the majority of the fathers in the sample group can be carried out in order to see the life positions of the fathers more clearly.
- In order to compare the results of the study for different demographic characteristics, it can be ensured that the research subject is carried out in different provinces and sample groups